

ცრიბონა

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი „ცრიბონა“ თვიურად ღირს 45,000 მ. სამკლავიანი განცხადება პირველ გვერდზე 150,000 მ.; უკანასკნელზე 100,000 მ. კანტორა ღიაა დღის 8-2 ს. რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 11-12 საათამდე. რედაქციის მისამართი—ტფილისი დამფუძნებელი კრების ქ. № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 12-29.

1922 წლის 1 იანვარი
საქართველოს
საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი
„ცრიბონა“
თბილისი, სასახლის ქ. № 6.
1922 წ.

ყოველდღიური გაზეთი
„ცრიბონა“

ორგანიზაციული მუშაობის საკვლეული კომიტეტი
1922 წლის 1 იანვარიდან თვეში გავრცელებული ღირს 45,000 მანეთი.
ცალკე ნომერი ყველგან 2000 მანეთი.
უფასოდ გაზეთი აღარავის გავრცელებულია.
სელის მოწერა მიიღება თვის 1 რუბლიდან.
რედაქციის და კანტორის მისამართი: ტფილისი, სასახლის ქ. № 6.

ნიკო ფინანსის ასული ფარესიშვილის წითელი შვილისა, არჩილ დავითის ძე და თამარ იესეს ასული ფარესიშვილები შვილებითურთ აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ კვირას 8 იანვარს ვერის წმ. ნიკოლოზის ეკლესიაში გარდახდულ იქნება ნახევარი წლის წირვა და პანაშვიდი ვერაგულად მოკლულ დედასა და მამასა წვედის წვედის.

დიმიტრი (ტიტო) დავითის ძის
ფარესიშვილისა.

განცხადება

ს. ს. ს. რესპუბლიკის საპოლიტიკო-სალიტერატურო საარჩევნო კომისია მოთხოვნილია საქართველოს რევკომის სასახლეში, ოთახი № 22, ტელეფონი № 11-69. ცნობების მიღება შეიძლება ყოველ დღე 10-დან 2 საათამდე.

ეროვნული ნიჭილიზმი.

მეცნიერებრივ საუკუნის მიწურულს და მთლიან საუკუნის პირველი წლები ხასიათდება ჩვენში ერთი მხრივ ეროვნული ნიჭილიზმით და მეორე მხრივ მისი წინააღმდეგობით. ეროვნული ნიჭილიზმი წარმოადგენდა ეროვნული ნიჭილიზმის. ეროვნული პოლიტიკა მენშევიზმისათვის რუბლიკური, კონსტიტუციური და ყოველ დღე მუშაობის მოვლენა იყო. პირველი პერიოდი მენშევიზმის მოღვაწეობისა, სანამ იგი რუსეთის რევოლუციის ქარაზხადა არ გამოიხატა, საქართველოს სუვერენობის წინააღმდეგ ბრძოლის პერიოდს. მაგრამ ისტორიის მწიფობის ყალბი შედეგებისა და თავისი ლოდიკით ამსხვრევს უსწორა თეორიებს.

ასეთი ბედი ეწია მენშევიზმს და ეროვნული ნიჭილიზმი პირველად ნაციონალიზმშია შესცვალა მან, მაგრამ მიცვალბული ცვლილება შეხვედრებშია წინააღმდეგ ვერ განსჯურა.

საერთოდ, სოციალური ცხოვრების განვითარებამ და კერძოდ, რუსეთის რევოლუციამ ცხადყო, როგორც ეროვნული ნიჭილიზმის ბიუტელობა, ისე შოვინისტური ნაციონალიზმის ყალბი მხარეები.

დღეს, როდესაც საქართველო 100 წლის მონობის შემდეგ კვლავ უღებდა სახელმწიფოებრივ ცხოვრებას, როდესაც ქართველი მუშის გაკავებულნი მარჯვენა და ქართველი გლეხის ნების-ყოფა უნდა დაედოს საფუძვლად სახელმწიფოებრივ მშენებლობას, აუცილებელია ანგარიში გავიოს როგორც ისტორიის გაცვითი-ლებს, ისე ჩვენი მშრომელი ხალხის მობრუნებლობას.

ბევრჯერ გვსმენია დღევანდელი ხელისუფალთაგან, რომ ისინი წარმოადგენენ არა ქართველი ერის, არამედ საქართველოს მუშეობა და გლეხობა. ასეთი განცხადება ჩვენ არ გვანინებს. არ გვანინებს იმიტომაც კი, რომ საქართველოს მუშეობა და გლეხობა სურვილი, ამევე დროს,—ქართველი ერის სურვილია. მაგრამ, როდესაც ჩვენ ვამბობთ, რომ უარყოფილი უნდა იქნეს ეროვნული

ცია (გაკორბეული „ხანჯლიანი“ თავადების) ეროვნული დემოკრატები, მაგრამ, როგორც პირველი, ისე მეორე ჩამოშორებულია საქართველოს პოლიტიკურ სარბიელს და, არცპირველისა და, არც მეორეს ნება-სურვილით აღარ იგლის ქართველი ერი.

ჩვენა საშუალო გზა—სადი ეროვნული პოლიტიკის წარმოებისა, რასაც იმ თავითვე ვიცვლით ჩვენ. ასეთი პოლიტიკა გამოდინარეობს, როგორც სოციალისტური პრინციპებიდან, ისე საქართველოს მშრომელთა ინტერესებიდან.

კიდევ ვაძინებთ კონფერენციის შესახებ

ვაშინგტონის კონფერენციის შესახებ მთელი მსოფლიოს პრესა აღაპარაკდა. ამ უკანასკნელ ხანში გაფრთხილებით თავსუტრს აღგენებდნენ ყოველ ცნობას, რომელიც ვაშინგტონის შესახებ რამეს გვაუწყებდა. ეს ცნობის-მოყვარეობა სრულიად ბუნებრივი და სანათლანის იყო, რადგან მსოფლიოს ბუმბერაზთ, სერთაშორისო პოლიტიკის პეგმონთ, თავი მოეყარათ ერთად და ბეობდნენ სერთაშორისო სიტუაციის შესახებ. მრავალი შემთხვევითი ჰყავდა ვაშინგტონის კონფერენციისა და, მრავალი აზრი გამოითქვა მის შესახებ. როგორც რევოლუციის სამყარო მოელოდა ელვასა და მებს, რომელიც კაპიტალისტური კულტურას გათხრიადა საფლავს, ისე რეაქციის სამეფოც მოელოდა მხნელ ცისარტყელს, რომელიც სამშვიდობო ემბლემადა თავს დაადგამოდა კაპიტალისტური სამყაროს და გადააჩრენდა მის დამსხვრევსაგან.

ანტიგონიზმი, რომელიც იყო და არის იაპონიისა და ამერიკის შორის, საფრანგეთსა და ინგლისის შორის, ინგლისსა და ამერიკის შორის და სხვა და სხვა. პქმინდა პერსპექტივას ახალი ომისა, რომელიც უკანასკნელი აგონია იქმნებოდა ასაფეთქებელი ქვეყნებისა. მაგრამ „ხმა გავარდა“ შერიგებისა. ზოგს ხელები უნივლოთ დეშევა, ხოლო ზოგი წელში გაიმართა. „ოთხთა კავშირის“ სახით შეიქმნა ვითომც მძლეთამდე კოალიცია, რომლის სურვილებს ვერც მიწა და ვერც ზეცა ვერ გადუფდა.

ინგლისი, ამერიკა, საფრანგეთი და იაპონია დამობილდა. დამობილებს შედეგად 4 პუნქტი დედო საფუძვლად:

1. აღიარება ტერიტორიის ხელშეუხებლობისა პუნქტით. რას ნიშნავს ეს? ვის რჩება ბიუტეობა და მიუღებელი ზღვარები? ვინ იქნება მსოფლიო პეგმონი? ჩვენ არა ერთხელ აღგვინიშნავს ამერიკის ინტერესებშია ჩინში. ჩვენ ვამბობდით იმასაც, რომ ამერიკის ეკონომიური რესურსები ჰქმნის იმ ძალას, რომელიც თავისებურად ატრიალებს ევროპის პოლიტიკას. ჩვენ ვამბობდით იმასაც, რომ ამერიკამ თავისი გამოსვლით ერთა ლიგადან დაშალა ეს ორგანიზაცია და დღეს იგი ყუბით მითარევის ვაშინგტონში ევროპის მესვეურთა და თავის დღეულებზე ათამებებს მათ.

გამართლდა თუ არა ჩვენი მოსაზრებანი? საყვებით გამართლდა. წყნაროკანეს ტერიტორიის ხელშეუხებლობა ამერიკისათვის ჰქმნის საუკეთესო ბაზს დამოუკიდებლობისათვის, მის ფართო ასპარეზი ექვს კომედიკოსს მოქმედებისათვის.

იაპონიაა შინის ბატონობისაგან ისწრაფვის. მის დიდი ლოზუნგის „ახია აზიელებისათვის“ რელიზაცია აქვს განზრახული. ჩინეთი იაპონიის ნახევარი კოლონიაა, იაპონიის ჩინეთში აქვს რკინის გზები, ბანკები, რითაც კონტროლირებს უწევდა ინგლისისა და ამერიკის ეკონომიის. ახიანსიუბად ჩინეთი უკვე დაპყრობილია იაპონიისაგან (ჩინეთს მხოლოდ ერთი ბანკი შერჩა) იაპონიის ხელშია ტრეგვარის უმთავრესი სადგურები, ყველა დიდი და მნიშვნელოვანი გაზუბუბუბა პეკინისა, ტიანცინისა, შანხაისის, ფუძინისა, მუქდენისა, ხანკოუსისა, კანტონისა, ნანკინისა, ვუჩანგისა და სხვა. იაპონიის ხელშია ფოსტა და სხვა და სხვა.

როგორ გადაწყვიტა ჩინეთის ბედი ვაშინგტონში? სანამ ამ კითხვას უპასუხებდეთ საქითა აღვინიშნათ, რომ ყოველი გადაწყვეტილება უნდა განვიხილოდ ამერიკის ინტერესის თვალსაზრისით. თუ ეს იქნება ჩვენი მბედვალობის წერტილი, ჩვენთვის ნათელი იქნება მთელი მუშეობა ვაშინგტონის კონფერენციისა, წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენ ვერ გავიგებთ იმ რეალურ ძალას, რაც აუცილებელი ფაქტორი იყო კონფერენციის ფინიშირებისა.

როგორი იყო ამერიკის ინტერესი ჩინეთში? ამერიკის ინტერესი მოითხოვდა იაპონიის გავლენის შესუსტებას ჩინეთში? ეს ასედაც მოხდა. იაპონია უკვე შეუღლა ჩინეთთან სპეოსტოლა დაწესებულებათა ევაქუციას. რას ნიშნავს ეს? ეს ნიშნავს ამერიკის წინააღმდეგობისა და ხელის აღებას ჩინეთში განუხსნელურად ბატონობაზე.

ჩვენ ვიცით როგორი ციებ-ცხელება აუტყდა იაპონიის დიპლომატიას, როდესაც იგი ვაშინგტონში მიიწვიეს. ეს ციებ-ცხელება მართლაც რომ წინათგანძობა იყო იაპონიის დამარცხებისა, მაგრამ იგი ისე მიიწვი და მამარცხდა, როგორც მოელოდა.

ჩვენ ვიცით ისიც, რომ საფრანგეთი დიდთა იყო ამერიკის გავლენის ქვეშ. საფრანგეთის მრეწველობაში ამერიკანისა ციების პროცესი შესაძრევი იყო. ამევე დროს საფრანგეთის პოლიტიკური კომპანიციები მხოლოდ იმით იყო შესაძლებელი, რომ ის თავს გრძობდა ძლიერი ამერიკის გვერდით. ინგლისი ვაშინგტონში წესებდა ფრთხილ ყურადღებას. მან წინააღმდეგ იტოდა, რომ ვაშინგტონში სანათლ გავთხრებოდა ინგლისის ბატონობას და ის იძულებული იქნებოდა აღფრთოვანებული სიტუაციითელი მოეწერა სასიკვდილო განაჩენზე და თავის გავლენისათვის.

მართლაც ვაშინგტონში სიმწრის ოფლიში იჭრებოდა, როგორც ინგლისი, ისე იაპონია. დიპლომატიური ხრიკების ლაბირინტი იყო შექმნილი, მაგრამ თვით ამ ლაბირინტის შემქმნელმა ცეკარად იცოლოდა, რომ ნიჭილიზმითი ფანტეობა ვერავინ გამიარჯვებს იქ, სადაც რეალური ძალა სწევდა. საკითხს სადაც ქვეყნის ეკონომიური რესურსები ასრულებს უმთავრეს როლს.

ჩამ გამოიწვია შეთანხმება ერთი მხრით იაპონიისა, საფრანგეთისა და ინგლისისა და მეორე მხრით ამერიკისა? რამ შეარჩია ის ანტიგონიზმი, რომელიც დიდი ხანია ამ სახელმწიფოთა შორის? ეს ანტიგონიზმი არ შერეგებულა, ხოლო ძალად ვაშინგტონშია დაარსდა და ამერიკისა სამძლევაგამე აიძულა შეთანხმებაზე სხვა სახელმწიფოთა. ჩვენ წინეთაც ვამბობდით, რომ დედაც ხელთ გვეყონდა ცნობა მხოლოდ განიარაღების საკითხის დასამსა, რომ ამ საკითხს მხარს დაუჭირებდა მხოლოდ ამერიკა, რომელსაც აქვს სრული განაჩენი ევროპის დამარცხებისა ეკონომიურად, და რომელსაც ამისათვის არ უჭირებდა მლიტერული ძალაქო. ჩვენს მოსაზრება გამართლდა. ხიუნმა განიარაღების პროგრამა წარმოადგინა. ამერიკა განზრახ უნდა ვაშინგტონის შედეგს კონფერენციის წინა ხანებში, რომ შედეგად კონფერენციისაზე დიპლომატიისათვის ეშვავა ფაქტები—იმი ბედვით ვნახლოთ, მაგრამ კაცთ-მოყვარეობა და სიმშვიდე გვაქარახებებს მნიშვნელოვან გარდასვლას, ასეთი იყო ვითომც ის ფინანსთაშორის სინხრები, რომელსაც სინანდელიდები დიდი ხანია გამოთხოვა ამერიკის პოლიტიკა.

პირველი პუნქტი შეთანხმებისა ამერიკის გამართლებას ჰკლავს მისთვის, იგი განაბობდება ზღვარულ თანისუფლად და ზღვარულ ბატონობაზე იმ იტყვე მსოფლიო ბატონობაზე, მაგრამ რას გვეუბნება სხვა მუბლეთ? სხვა მუბლეთი შეთანხმებისა პირველი მუბლეთი დიპლომატიისაგან იყო, რომ შეფარდა მუშეობაშია და გლეხობა. ასეთი განცხადება ჩვენ არ გვანინებს. არ გვანინებს იმიტომაც კი, რომ საქართველოს მუშეობა და გლეხობა სურვილი, ამევე დროს,—ქართველი ერის სურვილია. მაგრამ, როდესაც ჩვენ ვამბობთ, რომ უარყოფილი უნდა იქნეს ეროვნული

